

GOIGS DE SANT JORDI PATRÓ DE CATALUNYA

L'Art, la Història i la Llegenda han brodat vostre mantell, i us han fet la millor ofrena amb la ploma i el cisell. Des del nord fins a migdia, de llevant fins a ponent.

*Patró de cavalleria,
vetlleu per la Pàtria mia
i pel seu renaixement!*

A Capadòcia nasquéreu de llinatge palacià, honrat patrici siguéreu, cavaller de Dioclecià; vostra il·lustre jerarquia us dón gran captivament.

Llavors la llei beneïda de Jesús Crucificat era a Roma perseguida com el crim més depravat; vós amb noble valentia la mostreu resoltament.

Com un sàlzer que l'esbranquen treu més rames i ufanor, nous cristians valents no manquen quan per ells hi ha més rigor; per parlar al Consell un dia us condemnen al turment.

A una roda us lligaren, vostres carns van esqueixar; quan ells per mort us deixaren, vós, guarit, us vau alçar.

Tal miracle convertia totseguit a molta gent.

L'Emperador aleshores us vol convèncer, melós, us fa ofertes temptadores, però no obté res de vós; davant dels ídols un dia afronteu el manament.

Ell no rep l'afront debades i al punt us mana escapçar; set àngels d'ales daurades dret al Cel us van pujar. Jesús, Josep i Maria us reberen somrient.

En el Cel us proclamaren patró del bon cavaller, l'espasa que allí us donaren ¡com esglaià Lucifer!
En l'escut se us imprimia la creu roja amb camp d'argent.

N'era una gentil princesa, robadora de l'amor, i un monstre que fa feresa la vol captivar, traïdor; però vós, quan l'envestia, baixeu del Cel al moment.

A un sol born de vostra llança cau el monstre travessat; lliure, la verge amb gaubança se l'emmena ben lligat. Tot el poble, d'alegria, flors i palmes va batent.

Us alçà temples sumptuosos la muller de Clodoveu; teníeu palaus preciosos des de Calp al Pirineu, i don Ramir us bastia, prop de Viana, un monument.

Aidàreu prop de Girona a l'invicte Emperador, i a Borrell de Barcelona tornàreu el ceptre d'or; al rei Pere, apareixia vostra imatge resplendent.

Quan ve l'abril que es corona amb les roses dels jardins, us festeja Barcelona més que als altres paladins. Gent de tota jerarquia us prega amb un sol accent.

Vetlleu per la Pàtria aimada, per la seva llibertat, per la Fe ben arrelada, per la santa germanat!
I si arribés el gran dia de salvar-la combatent.

Tornada

Puix que al Cel a vós confia deslliurar el bon creient,

*Patró de cavalleria,
vetlleu per la Pàtria mia
i pel seu renaixement!*

ORACIÓ

Glorifiquem, Senyor, el vostre poder i us preguem humilment que, així com sant Jordi va ser imitador de la vostra passió, sigui també protector de la nostra feblesa. Per nostre Senyor Jesucrist...

PAUSAT

L'Art la His-tò-ria i la lle-gen-da han bro-dat vos-tre man-tell i us han fet la mi-llor of-re-na amb la plo-ma i el ci-sell. Des del nord fins a mig-di-a, de lle-vant fins a po-nent

TORNADA

Pa-tró de ca-va-lle-ri-a, vet-lleu per la Pà-tria mi-a i pel seu re-nai-xe-ment

SANT JORDI, MÀRTIR

patró secundari de Catalunya

«Si només disposéssim de les Actes escrites de sant Jordi, podríem fins i tot dubtar de l'existència històrica del màrtir. Ja l'antic índex de llibres prohibits que és el «Decret Gelasià» (un document del segle VI) qualifica d'apòcrifa la «Passio sancti Georgii». (...) Hi ha, en canvi, un bon nombre de testimonis millors del culte, extraordinari, que el **megalomàrtir** (epítet amb què són designats alguns màrtirs particularment venerats a Orient) rebé ja el segle IV. El seu sepulcre, a Lidda (Palestina), va ser molt visitat, fins que el sultà Saladí en va fer arrasar l'església en temps dels croats. Aquests van fer reviure a Occident la devoció al sant. Comprenem que diverses nacions hagin adoptat sant Jordi, suposat cavaller, com a patró: així Catalunya i Aragó, Anglaterra, Grècia, Portugal i Lituània; un país –Geòrgia– porta el seu nom. Vers la fi de l'Edat Mitjana començà a propagar-se la imatge del cavaller que fereix el drac; aquesta dada iconogràfica ha estat diversament interpretada (...). Ja durant la primera meitat del segle XI tenim testimonis preclars de la devoció de Catalunya per sant Jordi: així l'abat-bisbe Oliba li dedicà un altar a l'església de Ripoll, i Arnulf, bisbe de Roda, féu el mateix en la consagració de l'església de Sant Salvador d'Àger a l'Urgell».

(*Alexandre Olivar, monjo de Montserrat,*
El nou santoral litúrgic de Catalunya).

Afegim, per compte nostre, que un bisbe de Vic anomenat precisament Jordi fou qui consagrà el temple pre-romànic de Santa Maria de Manresa, els volts de l'any 937. Que l'església de Sant Jordi de Lloberes (del terme de Gaià, al Bages) és una de les més antigues dedicades al Sant, a la nostra terra. I que al retaule de l'Esperit Sant, de la Seu manresana, figura una bonica imatge del patró de Catalunya, obra documentada del pintor Pere Serra, de finals del segle XIV.

RECORDATORI de la celebració eucarística commemorativa de la solemnitat de **SANT JORDI**. Organitzada pel grup local de la FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA; col·laborant-hi, l'ORFEÓ MANRESÀ, l'AGRUPACIÓ MANRESANA DE FOLKLORE, els AMICS DELS GOIGS i altres associacions d'ideari cristià i català.

Manresa, Col·legiata-Basilica de Santa Maria de la Seu, 23 d'abril de 1978.

Reproducció dels GOIGS popularitzats per la LLIGA ESPIRITUAL DE LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT.

Lletra, d'Artur Masriera i Colomer, mestre en gai saber (1860-1929).

Música, del mestre Joan Salvat i Crespí (1868-1938).

Dibuix, de Josep M.º Nuet i Martí.